

СВАТБА

Обредът, с който се бележи образуването на ново семейство, се нарича **сватба**. Думата произлиза от индоевропейския език и е свързана с притежателното местоимение **свой**. Същия произход имат и думите **сват**, **сватя** и **сваха**. Така чрез сватбата два рода се свързват и стават „свои хора“.

От друга страна, има и дума **брак (граждански брак)**, която се свързва със старобългарския глагол **бърати**, което значи ‘взимам’ (в старобългарски **бъракъ** е сватба).

Има още една дума – **женитба**. Фактът, че се казва **женитба**, а не **омъжване**, говори за патриархалното начало в семейните отношения. Да се **ожениш**, означава да си набавиш жена, същото като да се **опаричиш**, т.е. да си набавиш пари.

В по-ново време се добавя и думата **задомявам се**. Използва се както за мъже, така и за жени и значението ѝ е свързано със създаването на нов дом от младите, т.е. с отделянето им.

Когато сватбата отmine, се говори за **съпружество**, произлизащо от идеята, че семейният живот е общ впряг, в който участват равноправно и двамата съпрузи, т.е. бремето на семейния живот се тегли и от двамата.

Доц. д-р Палмира Легурска

Секция за етнолингвистика

Институт за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ – БАН